

**Více o konstruktorech a
destruktorech ...**

Více o konstruktorech a o přiřazení ...

- inicializovat objekt lze i pomocí jiného objektu
- lze provést přiřazení mezi objekty
  - v „původním“ C nebylo možné provést přiřazení mezi proměnnými typu struktura, bylo nutné provést kopii po položkách
- v obou případech se provádí **bitová kopie všech atributů**

```
#include "TKomplex.h"
```

```
void main(void)
```

```
{
```

```
    TKomplex c1(3,4);
```

```
    TKomplex c2 = c1; ←
```

```
    TKomplex c3;
```

```
    c1.set_num(-4,5);
```

```
    c3 = c1; ←
```

```
}
```

zde se provádí
bitová kopie objektů,
nevolá se konstruktor

zde se provádí
bitová kopie
objektů

Bitová kopie může někdy způsobovat problémy!

- uvažujme třídu, pomocí které implementujeme n-rozměrný vektor
- vektor je představován dynamicky alokovaným polem

```
class TVektor
{
    int velikost;
    int *vektor;
public:
    TVektor();
    TVektor(int vel);
    ~TVektor();
    int vrat_vel();
    int pricti(TVektor v);
    void zmen_velikost(int nova_vel);
    void nastav_slozku(int hodn, int index);
    int vrat_slozku(int index);
};
```

```
#include "TVektor.h"
void main(void)
{
    TVektor v1(2), v2(2);
    v1.nastav_slozku(-4,0);
    v1.nastav_slozku(2,1);
    v2.nastav_slozku(1,0);
    v2.nastav_slozku(2,1);
    v1.pricti(v2); //ve v1 bude (-3,4)
    int i;
    for(i=0;i<v1.vrat_vel();i++)
        cout << v1.vrat_slozku(i) << endl;
}
```

```
TVektor::TVektor()  
{  
    velikost = 10;  
    vektor = new int[10];  
}  
TVektor::TVektor(int vel)  
{  
    velikost = vel;  
    vektor = new int[vel];  
}  
TVektor::~~TVektor()  
{  
    delete [] vektor;  
};
```

```
void TVektor::nastav_slozku(int index, int
    hodn)
{
    if (index < velikost && index >= 0)
        vektor[index] = hodn;
}
```

```
void TVektor::vrat_slozku(int index)
{
    if (index < velikost && index >= 0)
        return vektor[index];
    else return -1;
}
```



```
int TVektor::vrat_vel()  
{  
    return velikost;  
}  
int TVektor::pricti(TVektor v)  
{  
    if (velikost==v.velikost)  
    {  
        for(int i=0;i<velikost;i++)  
            vektor[i] += v.vektor[i];  
        return 1;  
    }  
    return 0;  
}
```

POZOR!
viz dále

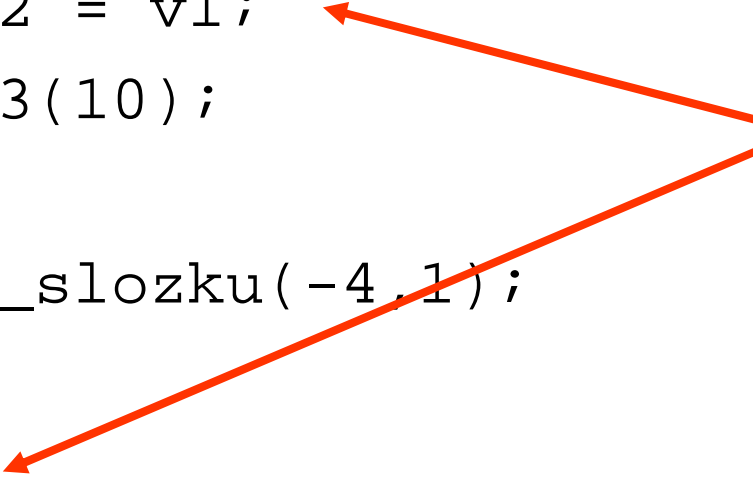
```
void TVektor::zmen_velikost(int nova_vel)
{
    if (nova_vel > velikost)
    {
        int *novy = new int[nova_vel];
        memcpy(novy, vektor, sizeof(int)*velikost);
        delete []vektor;
        vektor = novy;
    }
    velikost = nova_vel;
}
```

```
#include "TVektor.h"
void main(void)
{
    TVektor v1(20);
    TVektor v2 = v1;
    TVektor v3(10);

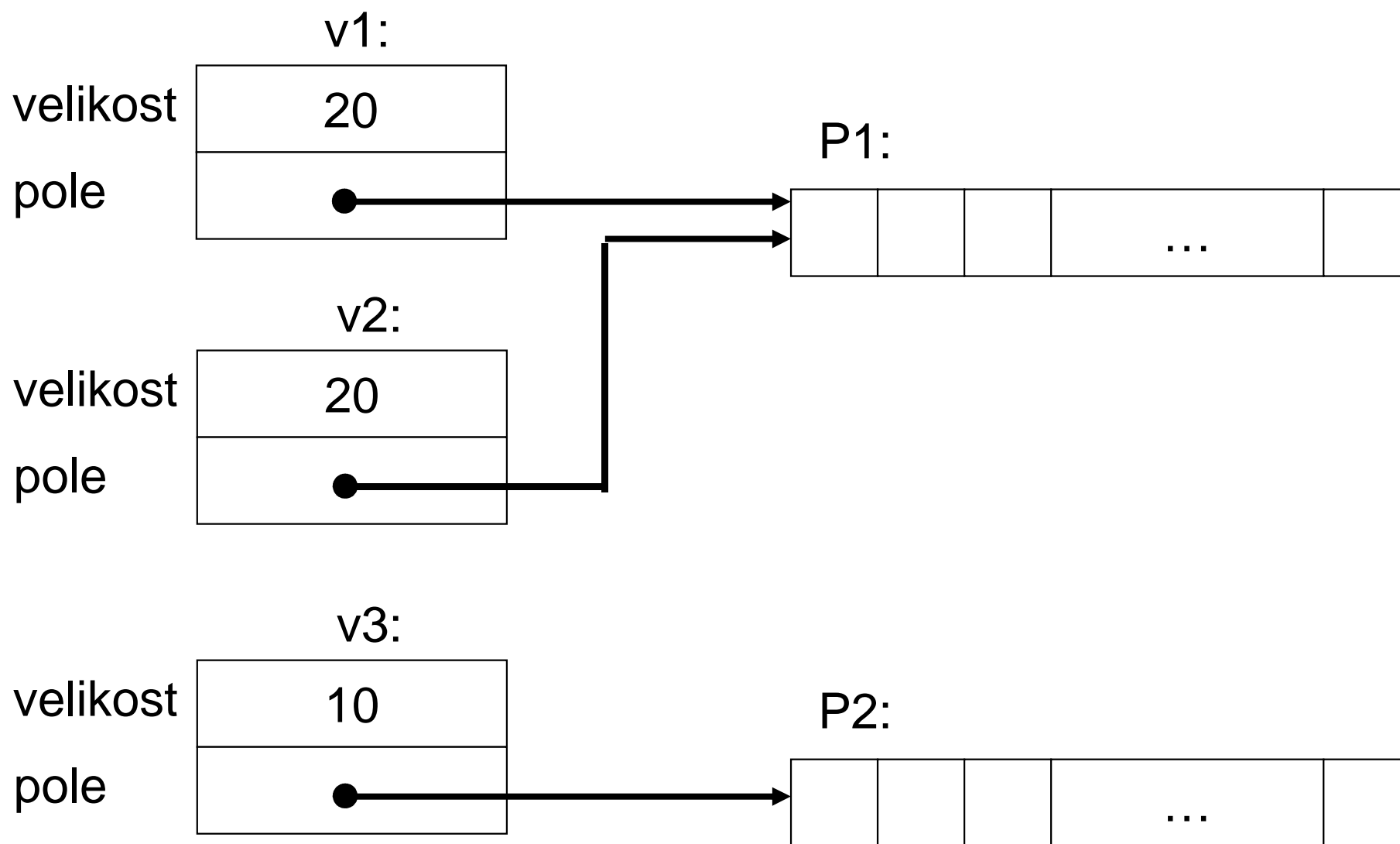
    v1.nastav_slozku(-4, 1);

    v3 = v1;
    v1.pricti(v2);
}
```

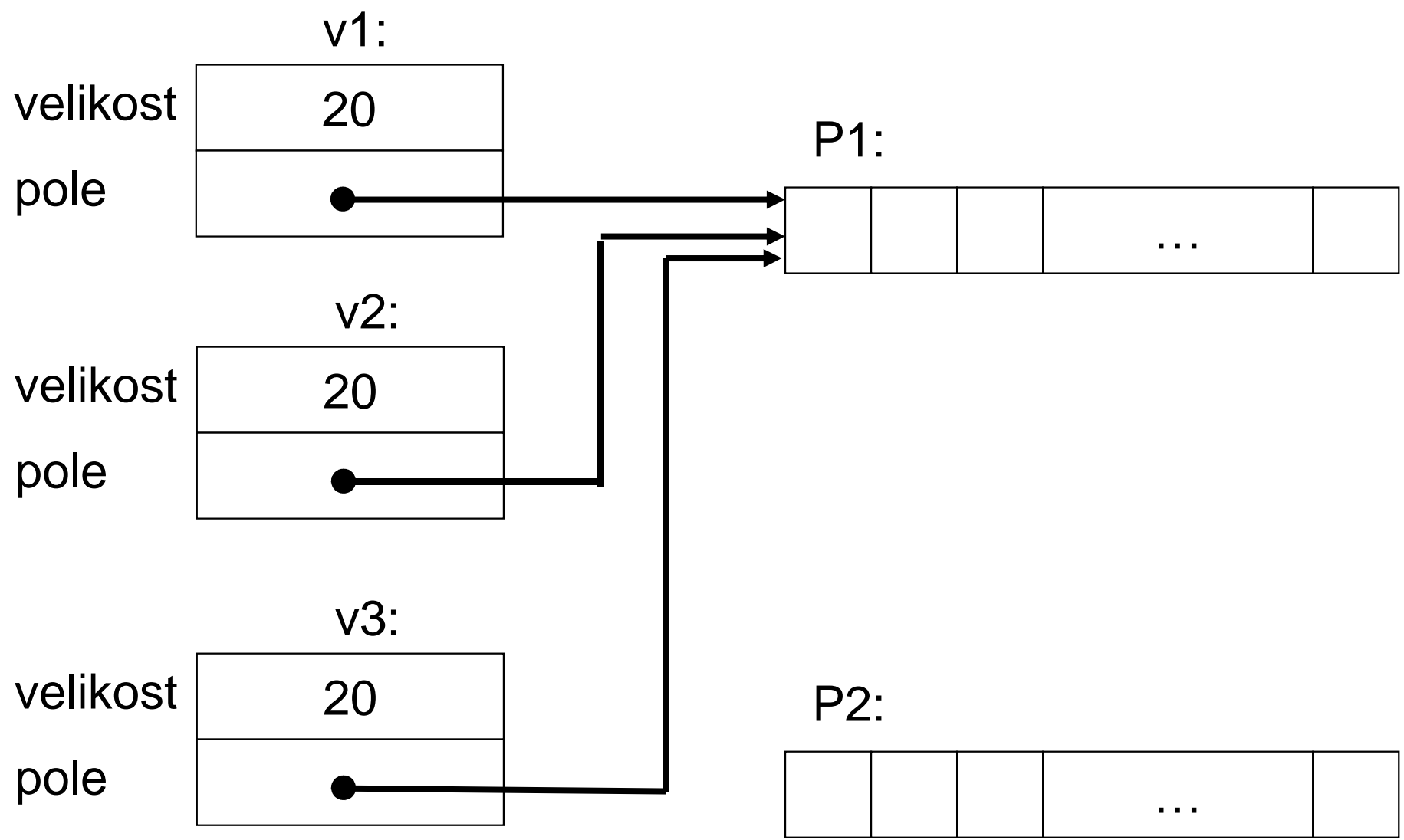
zde se provádí
bitová kopie
objektů

Po vytvoření objektů ...

Po přiřazení $v3 = v1$

- ukazatel `vektor` ukazuje u instancí `v1`, `v2` a `v3` na stejné dynamické pole
  - při změně hodnot `v2` se mění i `v1`
- u instance `v3` jsme ztratili ukazatel na alokované pole `P2`; paměť již programátor nemůže vrátit operačnímu systému

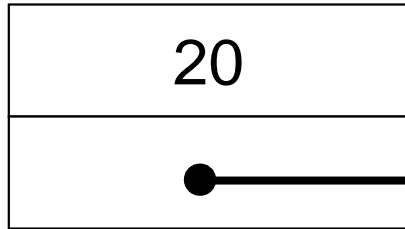
Mějme dva vektory

v1:

velikost

20

pole

P1:

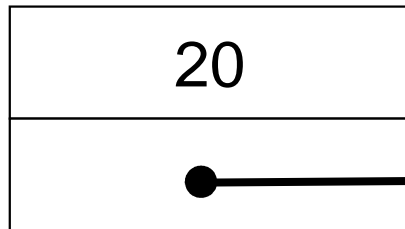

v2:

velikost

20

pole

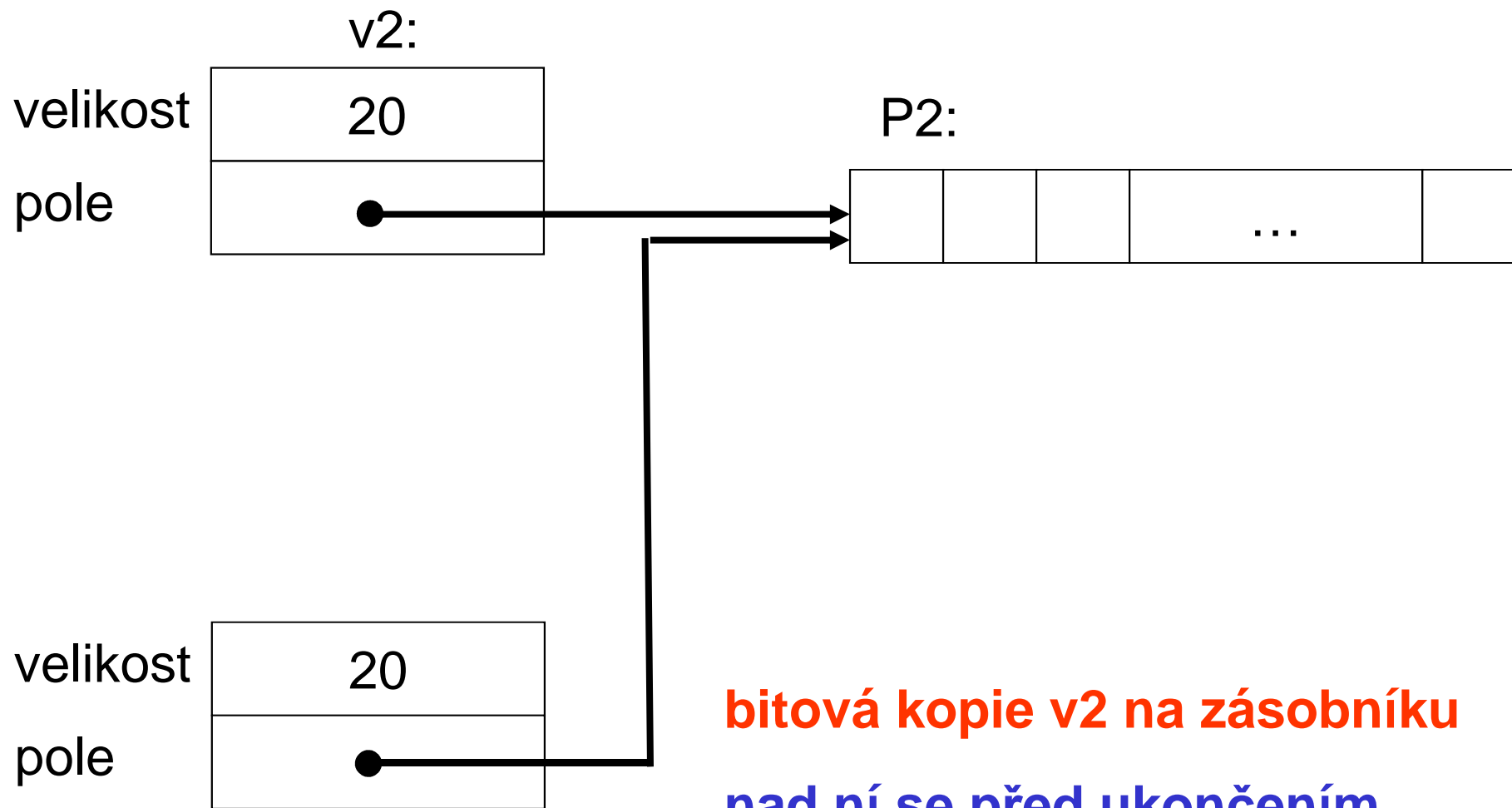
P2:

Při volání metod může nastat ještě závažnější problém...

- při volání metody `v1.priкти(v2)` se na zásobník uloží lokální kopie objektu `v2`:
`{ 20, vektor }`
  - ukazatel `vektor` ukazuje na pole `P2`
- při ukončení metody se ruší lokální kopie objektu `v2`, tedy je nad touto kopií zavolán **destruktor**
- protože kopie ukazatele ukazuje na `P2`, je toto **pole `P2` dealokováno!**
  - **paměť pro `P2` může být pak přidělena jinému programu a obsah přepsán!**

bitová kopie v2 na zásobníku

nad ní se před ukončením metody `pricti` zavolá destruktorka, tj. dealokuje se P2

Řešení

- předáváme-li objekt jako parametr metodám (obecně procedurám a funkcím), předáme jej **odkazem** (jako typ reference) nebo pomocí ukazatele:

```
TVektor::pricti(TVektor &v)
```

nebo

```
TVektor::pricti(TVektor *v)
```

- pro inicializaci objektu jiným objektem při vytvoření deklarujeme zvláštní typ konstruktoru, tzv. **kopírující konstruktor (copy constructor)**
- kopírující konstruktor má jediný parametr, a to *(konstantní) referenci na jiný objekt téže třídy*
- kopírující konstruktor se vyvolá vždy, když vytvořený objekt má být inicializován kopií jiného objektu téže třídy (např. také při předání objektu jako parametru do procedur)

```
class TVektor
{
    int velikost;
    int *vektor;
public:
    TVektor(const TVektor &v); ← kopírující konstruktor
    atd.
};
TVektor::TVektor(const TVektor &v)
{
    velikost = v.velikost;
    vektor = new int[v.velikost];
    memcpy(vektor, v.vektor, sizeof(int)*velikost);
}
```

```
#include "TVektor.h"
```

```
void main(void)
```

```
{
```

```
    TVektor v1(20);
```

```
    TVektor v2 = v1;
```

```
    TVektor v3(10);
```

zde se implicitně
volá
kopírující konstruktor

```
    v1.nastav_slozku(-4,1);
```

```
    v3 = v1;
```

zde se **nevolá**
kopírující konstruktor

```
}
```

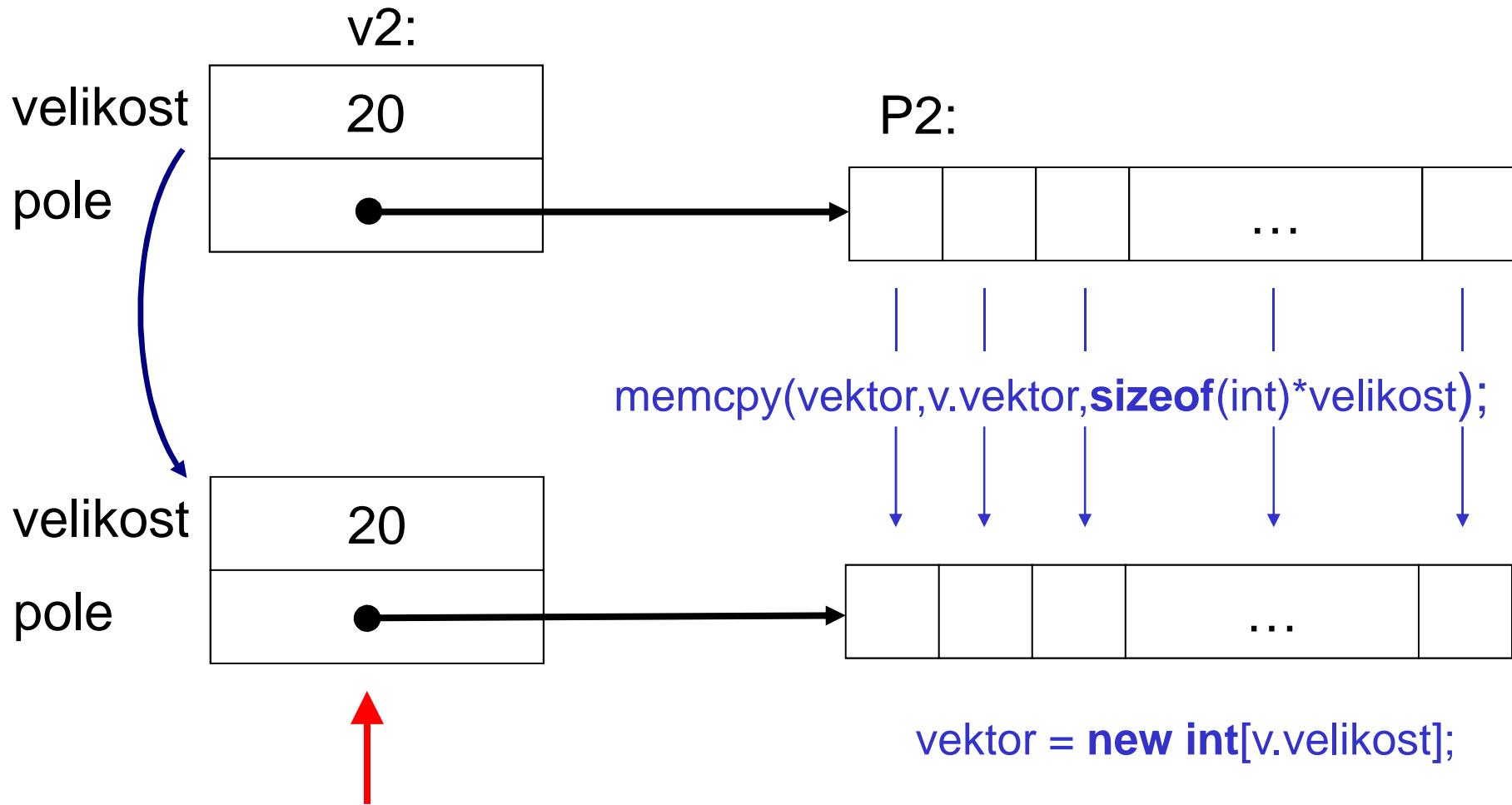
- máme-li deklarován kopírující konstruktor, pak deklarace funkce

```
pricti(TVektor v)
```

nepřináší problémy, protože při inicializaci lokální kopie objektu na zásobníku skutečným parametrem se provádí voláním kopírujícího konstrukturu

- problém u přiřazení vyřešíme:
  - vytvořením speciální metody `prirad` a operátor `=` nebudeme používat
  - přetížením operátoru `=` vzhledem ke třídě `TVektor`, což se budeme učit někdy příště...

v1.pricti(v2) s kopírujícím konstruktorem

lokální kopie v2 na zásobníku se vytvoří pomocí kopírujícího konstruktora

Úkol

Naimplementujte a vyzkoušejte třídu vektor. Doplňte do konstruktorů a destruktorech jednoduché výpisy typu „Volání konstruktoru“ a vyzkoušejte, zejména u funkce pricti, je-li parametrem objekt nebo reference na objekt. Doplňte kopírující konstruktor a opět pomocí výpisu hlášení vyzkoušejte, kdy se volá.

Podobné problémy mohou nastat, vrací-li funkce objekt ...

```
#include "TKomplex.h"  
//funkce vrací objekt  
TKomplex k_soucet(TKomplex &c1, Tkomplex &c2)  
{  
    TKomplex c;  
    c.set_num(c1.vrat_real()+c2.vrat_real(),  
              c1.vrat_imag()+c2.vrat_imag());  
    return c;  
}
```

```
void main()  
{  
    TKomplex c1(3,4),c2(-1,-1),s;  
  
    s = k_soucet(c1,c2);  
    printf("Vysledek: %f + %fi",  
        s.vrat_real(),s.vrat_imag());  
}
```

Co se ve funkci `k_soucet` děje ?

- na zásobník se předají jako parametry *odkazy* na objekty `c1` a `c2`
- po vstupu se na zásobníku vytvoří lokální objekt `c` (zavolá se implicitní konstruktor)
- po skončení funkce vrátí objekt `c`, tj. *bitovou kopii atributů*, nad lokálním objektem `c` je vyvolán *destruktor*

- bitová kopie lokálního objektu `c` je po ukončení funkce `k_soucet()` v hlavním programu uložena v dočasném objektu, který je přiřazen (opět bitovou kopií) do objektu `s`; nad dočasným objektem je opět volán *destruktor*
- zde to nevadí, ale u objektů, kde je např. v konstruktoru alokována dynamická paměť za běhu, **jsou problémy zřejmé**
  - pomůže kopírující konstruktor

Co z toho vyplývá?

Abychom dobře programovali v jazyku C/C++, musíme znát detaily jazyka a vnitřní mechanismy (volání metod, předávání parametrů). Při tvorbě programů musíme mít stále na zřeteli, co se „**děje uvnitř**“. Jinak se nám může stát, že program nebude pracovat správně, havaruje apod. a budeme překvapeni jeho chováním. **Bez znalosti detailů budeme pracně hledat příčinu.**

Řešení

1. kopírující konstruktor + přetížení operátoru "="
2. funkce vrací místo objektu ukazatel, resp. referenci na objekt
  - nesmí vracet ukazatel na objekt, který je lokální v proceduře, tj. bude zrušen

- špatně:

```
TKomplex *funkce()  
{  
    TKomplex c;  
  
    kód  
  
    return &c;  
}
```

- vrátíme ukazatel na objekt, který je lokální ve funkci a po jejím skončení zaniká

- **správně:**

```
TKomplex *funkce()  
{  
    TKomplex *c;  
    c = new TKomplex;  
  
    kód  
  
    return c;  
}
```

- o uvolnění paměti se musí postarat např. hlavní program

Použití:

```
void main()  
{  
    TKomplex c1(3,4), c2(-1,-1), *s;  
  
    s = funkce();  
  
    delete s;  
}
```